

Za našimi humny zelená se,
sedí tam zezulka, ozývá se.¹⁾
Já ju budu poslouchati,
co ona mně bude povídati.²⁾

Ona mně žaluje, že je zima,
že můj milý chodí za jinýma.
Dyž si chodí, nech si chodí,
šak sa mu to kdysi všecko shodí.

¹⁾ laštověnka, švitorá se.

²⁾ V susedovem potoce,
tam cosi lupoce,
červená žunečka na buce.

522. NEPOVĚĎ

958.

Zp. I. 165

U studén - ky stá - la, na - pá - ja - la pá - va, u studén - ky stá - la, na - pá - ja - la pá - va; pověz mně,

dě - ve - čko, si - vá ho - lu - bi - čko, e - sli mia máš rá - da.

[: U studénky stála,
napájala páva, :]
pověz mně, děvečko,
sivá holubečko,
esli mia máš ráda.

A já ti nepovím,
nebo sama nevím,

přijdi k nám dnes večer,
až sa mamky zdovím,
teprv ti já povím.

A já k vám přijedu
na vraném koníčku,
a si ho uvážu
na vašu jedličku

o bílú stužičku.

Ta naša jedlička,
přeblahoslavená,
za léta, za zimy,
za léta, za zimy,
dycky je zelená.

959.

Z Hati

Ně - vědělch, ně - vě - děl do Ha - cí ce - ste - čky, až mi po - vě - dě - ly ty ha - tske dě - večky.

Něvědelch, něvěděl
do Hačí cestečky,
až mi pověděly
ty hatske děvečky.

Ani se dovědzěc,
ani se dočitać,
kdo mi dal cestečku
kamenim vysypać.

Cestečku kamenim
a chodniček trnim,
něchudž tu, synečku,
něrada cě vidžím.¹⁾

Dy si mě nechcěla,
bylo tři povědzěc,
že tve černe oči
něhcu na mne hledžěc.

Bylo tři povědzěc,
dzěvucho davnejši,
byl bych sobě hledal
dzěvuchy švarnejši.

Dzěvuchy švarnejši
a většiho věna,
a přijdzě tež tobě
za to zla odměna.

¹⁾ Zostavaj tu s Bohem,
ty moja panenka,

něbudu vic chodić
v noci pod okenko.